

Vejledning til “Projektsammenfatning

Dokumentations-problemet

Der bliver talt en del om dokumentation i vores fag, og jeg må indrømme, at det forekommer mig noget svævende, hvad det begreb egentlig indtil videre kan og skal dække.

Hvad angår videofilmene tror jeg, at jeg er nogenlunde klar på hvad der skal til for, at man kan anvende video som dokumentation og som et “person/journalmateriale” på linie med andet “person/journalmateriale”. Men hvad med hensyn til alt det andet?

Sagen er jo den, at den blotte mængde f.eks. af papirer (dokumenter) ikke er afgørende for om et forhold kan siges at være dokumenteret.

Det er ikke mængden af materiale der afgør om et forhold er dokumenteret-

Hvis en almindelig dødelig ikke kan se sig vej igennem og få overblik over en stak dokumenter/-videofilm, så er sagen ikke dokumenteret - den er blot stopfyldt med data, hvilket meget let kan betyde, at den i praksis er totalt uoverskuelig.

“Dokumentation” kan blive, hvis det ikke allerede er det, et popord som vi fylder på i vores interne snak. Det ligger godt i munden og giver en fornemmelse af ansvarsfuldhed/professionalisme, men det reelle indhold, fornemmer jeg som sagt, er noget tåget.

For at give begrebet substans, er det nødvendigt at lave nogle modeller der udstikker retningslinier for, hvorledes formen for dokumentation skal være - alt med henblik på at gøre den praktisk anvendelig.

Projektsammenfatning.

Hermed nogle kommentarer til projektsammenfatnings-skemaet.

Da det er en “sammenfatning” af et projekt, vi taler om, så giver det sig selv, at den skal være kort. Samtidig skal den også være relativ let at skrive. Det drejer sig altså ikke om 6 kilometer lyrik, hjemmenat-arbejde og 4 extra-timer. Det eneste punkt, der stort set ikke allerede står beskrevet andet steds i personens materiale, er det sidste. Men lad os tage dem forfra: De første 3-4 punkter er der vel ikke så meget at sige til. Her skal i første omgang ikke stå andet end, hvad der står på projektbladet/-bladene dog uden at gå i detaljer vedrørende delmål o. lign.

Hvis der er sket ændringer i mål og metode undervejs, er det hensigtsmæssigt, at dette nævnes i de respektive rubrikker i forlængelse af de opårlige mål og metoder

I forbindelse med punktet “**resultat og begrundelse**” er det vigtigt, at man vænner sig til at dele sol og vind lige. Hvis vi ikke får expliciteret personalets rolle/andel, så er jeg bange for, at det altid automatisk bliver den udviklingshæmmedes eller funktionsvanskelighedernes “skyld”, når noget går i vasken.

Nu skal det jo ikke forstås således, at vi skal begi’ os ud i blodigt selvpiskeri og -bebrejdelser. Tanken er, at alle parter er bedst tjent med, at vi så nøgternt som muligt, beskriver de udslaggivende faktorer således, at bl.a. de der kommer senere, bliver i stand til at bedømme, hvor god en chance den givne beboer/bruger eller barn har fået i det givne projekt.

Når man ikke er bærer af sin egen udvikling og historie.

Det er nok værd lige at holde fast i, at projekter udgør en relativ lille del af kontakten mellem den handicappede og de professionelle hjælpere og at materialet omkring projekterne derfor ikke kan betragtes som tilstrækkeligt eller dækkende, når "historien" om, hvad der foregår i den handicappedes liv, skal skrives.

De udviklingshæmmede borgere har brug for nogen der skriver deres historie.

Igennem årene har vi set utallige eksempler på, at man tilsyneladende har startet forfra i en uendelighed på projektlignende tiltag uden nogen som helst støtte og forankring i tilligegne pædagogiske "anstrengelser".

Selv ganske velfungerende udviklingshæmmede borgere kan have vanskeligheder med at fastholde deres historie/erfaringer overfor omverdenen og de vanskeligheder stiger selvfølgelig i takt med funktionsvanskelighedernes omfang.

A pro pos "historieskrivning" så er der jo igennem tiderne foregået masser af historieskrivning, hvis man ellers kan kalde det det, når vi husker Henrik, som ham der altid smed møblerne ud på gangen eller Elin, som hende der "åd viskestykker". Go' historie at have med sig - hva?

Projektsammenfatningen skal bl.a. medvirke til, at det pædagogiske arbejde bliver tilgængeligt og overskueligt for andre, end de der lige i øjeblikket er primært involverede.

Hvordan skal man så bruge projektsammenfatningen?

I plan98 er der forskellige måder at styre borgernes data og jeg kan ikke umiddelbart gennemskue, i hvilken grad man ville kunne lave fælles retningslinier.

Uanset dette vil jeg dog mene, at det ville være fordelagtigt hvis borgerens projektsammenfatninger foruden at udgøre det dokumentariske punktum for hver enkelt projekt også i kopi var samlet og tilgængelige forholdsvist langt oppe i data hierakiet. Således at forstå, at de, for den relevante og interesserede person, gav et hurtigt overblik over de pædagogiske initiativer og på den forholdsvis overskuelig måde kunne føre videre ned i materialet, hvis det var ønskeligt. Jeg går stærkt ud fra, at medarbejderne på nuværende tidspunkt har computere til rådighed så, at gentagelser og kopier ikke er unødigt tidskrævende.